

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Dievo taip labai mylimi broliai ir seserys,

Trumpalaike šiluma ir malonių akimirkų nuotraukų spalvomis pasipuošę baigėsi vasariniai Žemaičių Kalvarijos, Marijampolės, Krekenavos, Pivašiūnų, Trakų ir Dieji Šiluvos atlydai. Neišvengiamai atėjo ruduo – brandos ir vaisių metas. Užtruks nemažai laiko, kol viską permąstysime, aptarsime ir įvertinsime, bet viena lieka aišku – neužtenka tik švęsti, REIKIA IR DIRBTI! Lietuva nebus nei turtinga, nei miela šalis gyventi, jeigu joje nustosime dirbančių ir jos kasdienybę kuriančių žmonių. O darbas visur ir visoks: namuose, ūkyje, darželyje, mokykloje, įstaigoje, gamykloje, bažnyčioje, galiausiai ligoje ir maldoje. Visi ir visur, kur bebūtume ir kas bebūtume, esame kviečiami malda ir darbu keisti savo, kitų ir visos šalies dabartį. Tik taip gyvendami ir elgdamiesi tinkamai atšvęsimė Lietuvos respublikos Nepriklausomybės paskelbimo 100-ąsias metines, tik taip ir ne kitaip mokėsime įvertinti ir patirti tas malones, kuriomis šiuose jubiliejinuose metuose mūsų šalį ir tautą nori apdovanoti Gerasis Dievas Trakų Dievo Motinos Marijos užtarimu.

Mūsų mokyklose prasidėję mokslo metai primena ir tėvams, ir mums patiems tikėjimo mokymo ir perdavimo pareigą. Reikia tik džiaugtis, kad mūsų parapijinės bendruomenės Krekenavoje ir Upytėje turi žmones – s. Ingrida ir katechetę Svajonę – kurie pasiruošę savo tikėjimu ir laiku dalintis su vaikais ir jų tėveliais bei jaunuoliais, kurie šiais metais norėtų tinkamai pasiruošti išpažinties, Šv. Komunijos ir Sutvirtinimo sakramentų priėmimui bei praktikavimui. Praėjusiais metais Lietuvos vyskupai patvirtino ir išleido Suaugusiųjų įkrikščioninimo apeiginą ir įpareigoja juo naudotis visus, kurie nori priimti Bažnyčios sakramentus jau būdami suaugę. Mūsų vyskupijoje šiaip metais visi suaugę, norintys priimti Krikšto, Šv. Komunijos ir Sutvirtinimo sakramentus, turi kreiptis į Panevėžio Kristaus Karaliaus katedros parapiją, kur eksperimento tvarka bus surinkta norinčių kandidatų grupė ir ruošinama pagal šią mums, bet ne Visuotinei Bažnyčiai, naują programą. Jeigu tokių norinčių atsirastų mūsų parapijose, kviečiu kreiptis į raštinę, kur padėsime laiku ir tinkamai užsiregistruoti.

Primenu, kad sakramentų priėmimas pirmiausia reiškia norą jais pasinaudoti ir juos praktikuoti. Tai ne „atžyma“ pase ar bažnytinėse metrikose, kuri garantuoja mums dangų, greičiau tai „viza“, kuri suteikia mums Dievo karalystės pilietybę ir leidžia jau čia žemėje pasinaudoti dangaus piliečių teisėmis, žinoma, neapleidžiant ir su tokia pilietybe susijusių pareigų. Todėl drąsinu visus pasiryžti dalyvauti mūsų parapijose siūlomose katechezės ir Šventojo Rašto studijų programose, kad deramai suvoktume savo tikrą krikščioniškojo pašaukimo ir tikėjimo vertę ir galėtume ją panaudoti savo gyvenimo prasmės ir laimės kokybės siekyje. Dievas ir Motina Marija visada su tais, kurie nori eiti mokinystės keliu paskui Dievo Sūnų Jėzų Kristų.

Dar viena proga patirti tikėjimo nuotykių, tai sudalyvauti jau nebe pirmą kartą Panevėžyje rengiamoje Atsinaujinimo dienoje, kurios tema „Parodyk man, Viešpatie, savąjį kelią (Ps 24, 4a)“. Ji vyks rugsėjo 30 d., šeštadienį, „Garso“ kino teatre. Išsamesnę programą galite rasti mūsų skelbimuose. Net jeigu negalite dalyvauti visos dienos programoje, sudalyvaukite nors vienoje iš jos dalių. Tai irgi bus vertinga pastanga leisti Dievo Dvasiai daryti savo meilės darbą Jūsų širdyje ir gyvenime. Šiuose metuose dar norėtume kaip piligrimai nuvykti ir į naująją Trakų baziliką, pakeliui sustodami aplankyti Vilniuje Gudyno restauravimo centre restauruojamą mūsų stebuklingąjį Dievo Motinos – Malonių Versmės paveikslą. O dalis rugsėjo 27 d. prasidėsiančių Šventojo Rašto studijų dalyvių spalio mėnesį vyksime aplankyti Šventosios Žemės.

Atrodo, kad ir šį rudenį teks derinti darbą su malda, mokymąsi su augimu, tad nebus per daug kada pasiduloti rudeninei melancholijai ir tamsai. Šviesa, kuri šviečia ir šildo, nėra tik saulės, yra dar kita Šviesa, kuri atėjo į šį pasaulį ir nepailstamai nori apšviesti bei sušildyti kiekvieną širdį, – Jėzus Kristus, mūsų Viešpats!

Maldoje ir darbuose kartu,

kun. Gediminas Jančinas

ŠIUOLAIKIŠKAS BŪDAS AUKOTI

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų parapija tapo pirmąja Lietuvoje parapija, kurioje veikia išmanusis banko kortelių skaitytuvas. Paaukoti galite prašydami pasimelsti šv. Mišiose gyvųjų ir mirusiųjų intencijomis, sekmadienio rinkliavai, norėdami paremti parapijos namų ar bazilikos išlaikymą. Esame labai dėkingi už Jūsų auką. Meldžiamės už Jus kiekvieno mėnesio 15 dienos 12 val. šv. Mišiose.

GYVŪNĖLIŲ LAIMINIMAS

Spalio 4 d. – Pasaulinė gyvūnijos ir šv. Pranciškaus Asyžiečio, gyvūnų globėjo, diena. Jau tradicija tapęs augintinių palaiminimas vyks 17 val. prie pagrindinių parapijos durų. Nepamirškite skirti dėmesio mūsų mažesniesiems draugams! Šv. Mišiose 18 val. melsimės už pasaulio gyvūniją ir jos išsaugojimą.

RUGPJŪČIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Sonata Česevičienė

Didieji Žolinės atlidai buvo raktinis rugpjūčio mėnesio žodis. Šiuo žodžiu pasibaigė liepa, nes jau tada prasidėjo visi pasiruošimo darbai. Žolinės atlidai pasirėngimo prasme mūsų parapijai prilygsta tarsi didelės apimties festivalio organizavimui. Šįmet pasirėngimo įkarštį teko pajusti savo kailiu ir man.

Parapijos darbuotojai ir savanoriai kartą savaitėje rytus pradeda personalo pusryčiais, kurių metu aptariami laukiantys darbai, pasidalinama iškilusiomis problemomis, pasidžiaugiama gerais dalykais. Artėjant Žolinei kiekvienas iš mūsų į ryto susitikimus ateidavome su darbų ar problemų sąrašais. Po pusryčių šis sąrašas arba padidėdavo, arba sumažėdavo, priklausomai nuo to, kaip gerai pasisekdavo paskirstyti užduotis. Atvykus į atlidus iš šono regisi, kad viskas klostosi lengva ranka, tarsi nematomam dirigentui diriguojant orkestrui. Kad to pasiektume, reikia daug ir įtemptai dirbti. Pirmuosius planavimo ir užduočių skirstymo darbus atliko ekonominė ir pastoracinė tarybos, vėliau veiklos buvo paskirstytos atsakomybę prisiėmusiems darbuotojams ir savanoriams. Kiekvienas puikiai žinojome, ką ir kada turime padaryti. Kuomet tiksliai žinai, ko iš tavęs nori, darbus nudirbti sekasi lengviau, negu esant priešingai situacijai, kuomet visi vienas nuo kito stengiasi kuo toliau nustumti atsakomybę.

Pirmąjį rugpjūčio penktadienį vyko didysis parapijos erdvių tvarkymas. Talkon susirinkę parapijiečiai švarino bazilikos, altarijos, klebonijos ir parapijos namų erdves, gražino aplinką ir visai kitaip stengėsi tinkamai pasiruošti Žolinei. Talkininkų nebuvo itin gausus būrys, bet darbus dirbo ir mažas, ir didelis. Esame labai dėkingi visiems talkininkams! Pasirinkę sau patogų laiką savo erdves ypatingai kruopščiai švarino ir parapijos vaikai bei jaunimas.

Artėjant didiesiems Žolinės atlidams mums visiems teko suvaldyti nemažą srautą informacijos ir apgalvoti kiekvieną smulkmeną. Daug patirties turintys darbuotojai ir savanoriai noriai dalinosi patarimais ir savo išvalgomis su parapijos „naujokais“, kurių tuo metu jau buvo nebe vienas, o du. Darbus rugpjūtį pradėjo ir naujasis parapijos ūkvedys Tomas Černauskas, kurį iki tol visi žinojome kaip Upytės zakristijoną. Tomui nuoširdžiai kibus į darbus pamatėme, jog parapijoje yra nemažai neužbaigtų iki galo darbų, primirštų ir apleistų kampelių, dėmesio reikalaujančių patalpų ir, kitą kartą atrodo, nereikšmingų, bet labai reikalingų atlikti dalykų. Pasiruošimas Žolinei leido Tomui gerai susipažinti su esama situacija parapijoje ir įsisukti į darbų sūkurį pačiu atsakingiausiu parapijai metu.

Dar iki prasidedant atlidams žinojome, jog tradiciškai visą Žolinės atlidų savaitę vyks jaunimo ir vaikų stovykla „Žolynėlis“, kurios savanoriai bus pati didžiausia paspirtis ir pagalba atvykstantiems piligrimams ir svečiams. Stovyklai reikalingos lėšos buvo gautos iš Pasaulio Lietuvių Katalikų Šalpos organizacijos ir privačių mūsų parapijiečių. Ši pagal-

ba leido savanoriams turėti reikalingą maitinimą, aprūpino reikalingomis priemonėmis ir padengė visus kitus stovyklos kaštus. Turbūt nė vienas ir nebeįsivaizduojame Žolinės be „Žolynėlio“! Triskart valio savanoriams! Valio! Valio! Valio!

Labai gaila, bet man asmeniškai Žolinės atlidai ir baigėsi tik pasiruošimu, net neprasidėję. Pačią pirmą atlidų dieną išskridusi į tarptautinio Erasmus+ Mobility projekto kursus Dubline, Airijoje, pakliuvau į visai kitokią realybę ir visi darbai ir rūpesčiai liko už nugaros. Intensyvus mokymų grafikas užgožė regis tik neseniai galvoje besisukusias mintis apie reikalingus atlikti darbus ir teko kibti į pedagogikos mokslus. Esu be galo dėkinga Marijos Radijui už tiesiogines video transliacijas Facebook paskyroje, kuriomis suskubau dalintis ir mūsų parapijos puslapyje. Tik tuomet iki galo supratau ir pajutau, jog pirmą kartą savo gyvenime nesu Krekenavoje per Žolinę. Nors ir nedideliame telefono ekrane matomi naktinės adoracijos vaizdai, pagrindinės dienos šv. Mišios ir procesija leido pajusti atlidų dvasią ir neprarasti to ryšio, kuris atsirado besiruošiant svarbiausiai mūsų parapijos savaitėi metuose. Mintimis ir malda stengiausi būti kartu su šeima ir artimaisiais, nes tik taip šįmet galėjau dalyvauti atliduose.

Grįžus iš kursų parapijoje viskas atrodė keistai nurimę ir nutilę. Visa tai, kam buvo tiek laiko ruoštasi, ėjo ir nuėjo, teliko tik gausybė įrašų buhalterijoje. Tą savaitę mane vadavusi s. Ingrida Kazlauskaitė, Upytės parapijos sielovados pagalbininkė, nudirbo milžinišką darbą, suvaldydama visus piniginius srautus ir atlikdama gausybę įrašų pajamų ir išlaidų lentelėse. Ten, kur dideli žmonių srautai, ten ir didelės išlaidos. Reikia visais pasirūpinti, pamaitinti, apnakvindinti... Įvairias Žolinės atlidų išlaidas apmokėti tenka ir šiandien, sąskaitos tik neseniai nustojo plaukę. Džiaugiamės bendradarbiavimu su Krekenavos seniūnija ir Krekenavos Kultūros centru, kurie šįmet apsiėmė nemažą darbų ir atsakomybių, gelbėjo įvairiais klausimais ir dalinosi išlaidomis. Maldininkai visomis dienomis galėjo džiaugtis atokvėpiu Radviliškių kepyklos savininkų Kisielių pastatytoje palapinėje bazilikos aikštėje. Parapijos klebonas rektorius kun. Gediminas Jankūnas savo ruožtu nei vieno nepamiršdamas ne kartą dėkojo visiems prisidėjusiems prie Didžiųjų Žolinės atlidų darbų. Bet juk niekada negali būti per daug dėkingumo!

Rugpjūčiui pasibaigus ėmė suktis visai kitos mintys ir sparčiai rudėnėjanti gamta, nesibaigiantys lietūs, rūkai rytais ir ankstyva vakaro tamsa priminė, kad tuoj pradės suktis kitas metų ratas, mokslo metų ratas. Ir ne tik mokiniams mokyklose, bet besiruošiantiems Pirmajai Komunijai, Sutvirtinimo Sakramentui, Šventojo Rašto studijų grupės nariams. O jei jūs nepatenkate į nei vieną iš šių kategorijų, esu tikra, jog žinote, kad pirmiausia esate Jėzaus mokiniai ir Jo mokykla jums atvira kasdien, tereikia praverti savo širdies duris ir Jį ten įsileisti.

ŠVENTOJO RAŠTO STUDIJOS

Rugsėjo 27 d. (trečiadienį) šv. Mišiomis bazilikoje pradėsime naujus Šventojo Rašto studijų metus. Kviečiame prisijungti kuo daugiau naujų parapijiečių! Jums tikrai nereikia būti Biblijos tekstų žinovais, ateikite ir patys pamatysite, jog Dievo žodis yra skirtas kiekvienam. Laukiame jūsų kiekvieną trečiadienį 18 val. parapijos namuose!

KREKENAVOS DIDŽIŲJŲ ŽOLINĖS ATLAIDŲ SAVANORIŲ STOVYKLOS DIENORAŠTIS

Kamilė Jasnauskaitė

Rugpjūčio 14 d.

Oras kvepia žolynais, kurie jau kitą dieną bus nuskinti ir pašventinti... Nuo pat ryto visa bazilika ir parapijos namai dvelkė laukimu: Didžiųjų Žolinės atleidų ir kai kam jau penktosios (!) jaunųjų savanorių stovyklos. JAV Lietuvių katalikų religinė šalpa, taip pat keli dosnūs parapijos aukotojai padovanojo lėšų maistui, savanorystės darbų ir kitoms priemonėms, kad parapijos namuose įsikūrę 16 savanorių įvairiomis veiklomis patarnautų Krekenavos Žolinės atleidų metu. Sugužėjus jauniems stovyklautojams, aptarėme stovyklos programą, dienotvarkę, taisykles ir, nieko nelaukdami, kibome į darbus: kas tvarkė virtuvę bei kitas parapijos namų patalpas, kas gamino padėkos už parapijiečių aukas Lietuvos jaunimo dienoms stendą, kas padėjo įrengti pirmąsias Žolinės atlaiduose pastatytą piligrimų pastogę, kas tvarkė tualetus, ruošė automobilių parkavimo vietas.

Po pietų, pasistiprinę skania koše, vėl kibome į darbus. Tačiau kartas nuo karto žvilgtelėdavome pro langą: gal pagaliau atplaukė baidarininkai, uoliai irklavę dvi dienas, ir dviratininkai, mynę pedalus nuo Panevėžio. Jie visi atskubėjo į Žolinės atleidų jaunimo dieną. Prasadėjo sutaukinimo pamaldos. Jauni ir seni laukė savo eilės išpažinti nuodėmes ir nusimesti nuo širdies sunkią jų našą. Šv. Mišiose drauge su mumis meldėsi ir vyskupas Linas. Po jų, išalkę, bet pakylėti, valgėme šaulių paruoštą gardžią košę. Buvo gera padėti kitiems, pajusti dėkingumą už padarytus darbus...

Dienos kulminacija tapo šlovinimas ir Švenčiausiojo Sakramento adoracija, kuri leido užmiršti dienos vargus ir ramiai, su laiminga širdimi eiti pasiilsėti, laukiant pagrindinės Didžiųjų Žolinės atleidų dienos.

Rugpjūčio 15 d.

Šiandien – pagrindinė atleidų diena. Žolynų ryšulėliai tikinčiųjų rankose išduoda, kad atėjo svarbiausia vasaros pabaigos šventė – Žolinė. Nuo pat aušros jaunieji savanoriai pradėjo reguliuoti šventės „eismą“ – parkuoti automobilius. Aplink lyg biteles zujo geltonais marškinėliais apsirengę savanoriai, ruošdami pusryčius, pirmąkart statydami rūšiavimui pritaikytas šiukšliadėžes, stengdamiesi padėti kiekvienam sunegalavusiam ar pasimetusiam pilgrimui, nukreipdami jį medikų žinion, surasdami vietą atsisėsti, pasiūlydami puodelį arbatos...

Svarbiausia šios dienos ir visų atleidų dalis – iškilmingos šv. Mišios – pritraukė kaip niekad daug tikinčiųjų. Nemažai jaudulio patyrė ir mūsų jaunieji patarnautojai, skaitovai, vaikus ir tvarką bazilikoje prižiūrintys savanoriai – visgi tokia svarbi iškilmė. Šv. Mišias vainikavo iškilminga procesija aplink baziliką, į kurią įsijungė tiek mažiausieji, tiek jaunimas, tiek vyresni.

Vėliau vyko Vytauto, Eglės ir Ievos Juozapaičių koncertas „Iš širdies – į širdį“, pamaloningas atleidų dalyvių. O savanoriai – parapijos darbščiosios rankelės – vėl atsakingai kibo į savanorystės darbus. Tačiau jų akyse nuovargi nustelbė kažkas ypatingo: lyg pačios į dangų įžengusios Švč. Mergelės Marijos palaiminimas.

Vakare visi susitikome su artimaisiais, kad šį vakarą kartu galėtume pasidžiaugti pagrindinėje miestelio aikštėje vykusia muge bei švente. O ryte vėl subėgsime ten, kur reikalingos mūsų darbščios rankelės – į savanorių stovyklą...

Rugpjūčio 16 d.

Šiandien – kunigų ir vienuolių diena. Nuo pat ryto pailsėję ir žvalūs į stovyklą vėl susirinko jaunieji savanoriai. Nieko nelaukdami pradėjome savo kasdienes savanorystes. Šią dieną gavome nemažiau atsakomybės: aplink vaikščiojo daugybė kunigų ir vienuolių, kuriuos, kaip tikri savanoriai, sutikome itin maloniai bei šiltais. Šv. Mišios dar niekad nebuvo „šventesnės“: suskaičiavome virš 40 kunigų. Visi be galo džiaugėsi išgirdę malonius mums gerai pažįstamo arkivyskupo Liongino Virbalo žodžius. Pietavome drauge taip pat su mūsų senais pažįstamais: Panevėžio Šv. Juozapo globos namų gyventojais ir jų slaugytojais, vos ne kas mėnesį apsilankančiais Krekenavos bazilikoje vykstančiuose kasmėnesiniuose Švč. Mergelės Marijos atlaiduose.

Atlikę visus numatytus savanorystės darbus, suskubome ruošti dar vienam ypatingam vakarui: parapijos vaikų ir jaunimo grupė „Žolynėlis“ šventė savo 4-ąją gimtadienį. Jame dalyvavo ir svečiai: vyskupas Linas, parapijos klebonas kun. Gediminas, vargonininkas Arūnas, klierikai Raimundas ir Normundas, ūkvedys Tomas... Pasistiprinę šventine vakariene, pasidalijome įspūdžiais, kodėl verta būti „Žolynėlio“ nariu, aptarėme įsimintiniausius įvykius ar renginius, pasijuokėme, prisiminę linksmiausius nutikimus iš šios grupės veiklos. Tada suskubome skirstyti į grupes: vyko orientacinis žaidimas „Prisimink „Žolynėlio“ istoriją“ po stovyklavietės teritoriją. Vėliau sekė padėkų įteikimas ištikimiausiems „Žolynėlio“ nariams. Smagu, kad „Žolynėlio“ narių daugėja. Šiais metais nario priesaiką priėmė dvi merginos: Simona ir Kamilė. Suvalgius torto, prasidėjo šokiai bei šėlionės. Jau naktį, pavargę, bet kupini džiaugsmo ir džiaugdami pagausėjusiomis grupelėmis narių gretomis, nuėjome ilsėtis.

Rugpjūčio 17 d.

„Patarnaukite vieni kitiems, kaip geri visokeriopos Dievo malonės šeimnininkai, sulig kiekvieno gautą malonę“ (1 Pt 4, 10) – šiais žodžiais pradėjome ketvirtąją stovyklos dieną. Ši atleidų diena buvo skirta katechetams bei tikybos mokytojams. Atlikę jau įprastus darbus, išskubėjome į šv. Mišias, kurias aukėjo vyskupas emeritas Jonas Kauneckas, ir kurio homilija sujaukino ne vieną bazilikoje buvusį katechetą ar mokytoją. Vyskupas Linas pasveikino dalyvavusius katechetus, įteikė vyskupijos dekanatų tikybos mokytojams kanoninius siuntimus.

Sparčiai ir kokybiškai atlikę numatytus savanorystės darbus, turėjome laisvo laiko. Tad dieną užbaigėme grožėdamiesi nuostabiais vaizdais iš Krekenavos regioninio parko apžvalgos bokšto. O vėliau sužaidėme pasitikėjimo žaidimą: vienas žmogus veda užsimerkusį ir visiškai vedliu pasitikintį žmogų. Ši diena išties buvo pasitikėjimo bei užsidedimo patarnauti vieni kitiems diena. Bet viskas kuo puikliausiai pavyko: rytinė malda buvo Dievo išklaudyta.

Rugpjūčio 18 d.

Šiandien – ligonių, slaugytojų, medicinos darbuotojų ir „Carito“ diena. Diena prasidėjo įprastai: ruošėme pusryčius, tvarkėme virtuvę, parapijos namų erdves, tualetus... Šv. Mišiose pagelbėjome seneliams iš Krekenavos globos namų. Buvo be galo gera matyti spindinčias, dėkingumo kupinas senukų akis. Atrodo, lyg ir nieko tokio ypatingo nepadarėme, bet mūsų bendravimas jiems reiškė daug.

Po pietų atsikratėme pikty „kaimynų“. Nesupraskite tiesiogiai: mūsų „kaimynai“ – širšuolų lizdas, įsikūręs parapijos namuose ir jau kurį laiką nedavęs ramybės ir parapijos darbuotojams, ir stovyklautojams, ir piligrimams.

Vakare vyko vidinio išgydymo pamaldos, taip pat, kaip ir kiekvieną atleidų dieną, šv. Mišios.

Jau sutemus, energijos likučius iššvaistėme žaisdami slėpynes lauke.

Rugpjūčio 19 d.

Priešpaskutinė Žolinės atleidų diena buvo skirta Gyvajam rožiniui, Marijos legionui bei kitoms maldos grupėms. Diena vėl prasidėjo įprastomis savanorystėmis. Šv. Mišių metu ir po jų pagelbėjome, pasitarnavome atleidų dalyviams.

Vakare sulaukėme atkakiųjų dviratininkų iš Panevėžio Šv. apašt. Petro ir Povilo parapijos, taip pat gausaus būrio piligrimų iš įvairių vietovių. Po vakarinių šv. Mišių organizavome Fatimos Švč. Mergelės Marijos procesiją su žvakėmis bazilikoje. Skaitėme šio apsišėrimo istoriją, nešėme Švč. Mergelės Marijos statulą, o aplink prieblandoje degė žvakės, giedojo susirinkę žmonės. Buvo ištis nuostabu sekti paskui mūsų Švč. Mergelę Mariją.

Atėjo paskutinis vakaras stovykloje. Po vakaro maldos pavargę sugulėme pailsėti prieš paskutinę ir tikėtinai, sunkią atleidų dieną.

Rugpjūčio 20 d.

Šiandien – paskutinė savanorių stovyklos diena. Atlikome jau įprastus savanorystės darbus, bet su kitokiomis nuotaikomis: juk šie darbai buvo tapę mūsų dienos dalimi, o šiandien juos atliekame jau paskutinį kartą... Šv. Mišias aukojo kardinolas Audrys Juozas Bačkis. Žinoma, dalyvavo ir mūsų vyskupijos ganytojai. Šiandien, kaip niekad, daug vaikų klegėjo bazilikos vaikų kampelyje, kadangi ši Žolinės atleidų diena buvo skirta šeimoms. Po šv. Mišių patarnavome atleidų dalyviams, piligrimams.

Vakare, atlikę sunkiausių ir galutinių savanorystės darbus, susirinkome aptarti visos besibaigiančios stovyklos programos. Po savaitės smalsumo pagaliau sužinojome, kas visą tą laiką buvo mūsų „angelais sargais“: siuntė laiškelius, meldėsi, padėjo tarnystėse. Atsisveikinant netrūko nieko: braukėme ašaras, bet tuo pačiu metu skambėjo ir juokas, neatsiejamas nuo šios stovyklos kasdienybės. Grįžome į namus įgiję naujos patirties, išpūdžių, kurių nepamiršime visą savo gyvenimą, o už tai turime būti dėkingi ir mūsų nuostabiems vadovams – Kęstučiui, Julijai, Svajonei.

RUGPJŪČIO NAUJIENOS IŠ UPYTĖS

Ses. Ingrida Kazlauskaitė

Paskutinį vasaros mėnesį pradėjome su gražia švente – Porciunkule. Tai viena iš švenčių, kai visi tikintieji gali pelnyti sau ar mirusiems visuotinius atleidus. Kas yra Porciunkulė? Tai maža bažnytėlė, esanti Asyžiuje, kurią, jau begriūvančią, atstatė šv. Pranciškus. Vieną 1216-ųjų metų naktį Porciunkulės bažnytėlėje jis turėjo regėjimą: pamatė Kristų ir Jo Švenčiausiąją Motiną. Pranciškus pagarbino Viešpatį, o Jis tarė: „Prašyk ko nori dėl visų išganymo“. Pranciškus atsakė: „Švenčiausias Tėve, prašau visiems, kurie, apgailėję ir išpažinę nuodėmes, apsilankys šioje bažnyčioje, suteikti jiems gailėstiną atleidimą, pilnai panaikinant jiems bausmes, ir prašau Mergelę Mariją, kad užtartų šiuos atleidus.“ Pranciškaus prašymas buvo patenkintas. Popiežius Honorijus III suteikė šiai bažnyčiai visuotinius atleidus. Laikui bėgant popiežiai išplėtė atleidų sąlygas ir dabar atleidus galime pelnyti rugpjūčio 2 d. aplankydami savo parapijinę bažnyčią ir atlikus atleidams pelnyti visas sąlygas. Tad tą dieną ir mūsų bažnytėlėje buvo aukojamos šv. Mišios ir garbinamas Viešpats bei Mergelė Marija.

ROŽINIS UPYTĖJE

Visą spalio mėnesį kviečiame susiburti rožinio maldai, taip pagerbiant Švč. M. Mariją bei prašant jos užtarimo už mūsų parapiją, savo šeimas ir artimuosius bei visą pasaulį.

Rožinio malda melsimės kiekvieną vakarą 17 val., o sekmadieniais – po šv. Mišių.

Krekenavos parapijos raštinės darbo laikas

▮ Nedirba

▮▮ – ▮ 8–12 val.

▮▮▮ 9–15 val.

▮▮▮▮ Valanda prieš ir po šv. Mišių

2017 m. rugpjūčio mėn. parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienis (08-06)	275,-	106,-	92,-
Sekmadienis (08-13)	314,-	69,-	-
Didieji Žolinės atleidai (08-14)	355,-	-	-
Didieji Žolinės atleidai (08-15)	6893,-	-	-
Didieji Žolinės atleidai (08-16)	580,-	-	-
Didieji Žolinės atleidai (08-17)	482,-	-	-
Didieji Žolinės atleidai (08-18)	640,-	-	-
Didieji Žolinės atleidai (08-19)	996,-	-	-
Sekmadienis (08-20)	1051,-	75,-	-
Sekmadienis (08-27)	216,-	113,-	-
Žolinės atleidų IŠLAIDOS			5770,-

Rugsėjo 28 d. 18 val. kviečiamas **Ekonominės tarybos posėdis**.
Spalio 5 d. 18 val. kviečiamas **Pastoracinės tarybos posėdis**.

Tarybų narius prašome aktyviai dalyvauti!

Ištrauka iš *Michael White* ir *Tom Corcoran* knygos „Katalikiškos parapijos istorija. ATSTATYK: tikinčiųjų pažadinimas, prarastųjų paieška, pastangos, kad Bažnyčia būtų reikšminga“

..... Knygos pradžia ankstesniuose laikraščio numeriuose (nuo 2014 m. gegužės mėn. Nr. 29) .....

Priedas A

DETALUS KULTŪROS KEITIMOSI PAVYZDYS

Mūsų pasaulio pusėje, visi nori Kalėdų Mišių kuo ankščiau. Nesvarbu, kiek Mišių būtų kitu metu, 16 val. šv. Mišios visuomet būna perpildytos. Tai buvo kasmetinis „kuo greičiau su tuo pabaikime“ pavyzdys. Bažnyčia būdavo perpildyta, priangis taip pat, aplinkinės gatvės pristatytos automobilių. Tai buvo kasmetinis nepasitenkinimo ir nusivylimo kupinas pratimas.

Kiekvienam tai buvo paprasčiausiai baisi patirtis, o kas skaudžiausia, tai praleista galimybė pozityviai susitikti tuos, kurie tik tą vienintelį vakarą metuose ateina į bažnyčią. Jiems Kalėdų nakties Mišios buvo kasmetinis priminimas, kodėl jie nenori joje būti.

Turėjo būti koks nors geresnis būdas. Kasmet mes mėginome kaip nors kitaip paskirstyti žmonių srautus, bet niekas nepadėjo tol, kol...

Kun. Michael: *Vieną vasaros vakarą sustojau prie šviesoforo vienoje iš gatvių, kuri vedė į mūsų bažnyčią. Dairydamasis supratau, kad stoviu ir prie pagrindinių vartų, vedančių į mūsų miestelio sporto aikštę. Vartai buvo atidaryti, aš niekur neskubėjau, ir kadangi nei karto iki tol nesu buvęs viduje, nusprendžiau įvažiuoti. Ten buvo nemaža mašinų stovėjimo aikštelė, o taip pat keletas didelių pastatų, kurių didžiausio durys taip pat buvo atviros. Pasistačiau automobilį ir įėjau vidun. Iš karto supratau, kad čia yra ta vieta, kur noriu su parapija švęsti Kalėdas.*

Kodėl gi nenulipus nuo nesėkmingo bėgimo takelio, nesustabdžius to nesąmoningo Mišių dauginimo, nesukvietus visų į vieną vietą tikram parapijos šventimui ir šitaip neužtikrinus vietos užklydusiems smalsautojams? Tai būtų dramatiškas mūsų besikeičiančios kultūros pavyzdys: eiti į bendruomenę ir būti prieinamiems žmonėms tada, kada jie labiausiai nori mus pamatyti. Kalėdų išvakarių Mišios galėtų būti ne mums, o žmonėms, kurių dažniausiai nėra mūsų bažnyčios suoluose. Man ši mintis patiko.

Tomas: *Aš maniau, kad tai beprotiška. Tikrai, kas norėtų eiti į stadioną Kūčių vakarą? Buvau tikras, kad ne aš vienas taip maniau (ir tai buvo tiesa).*

Tačiau, kuo ilgiau dalinomės šia idėja ir meldėmės, mums ėmė atrodyti, kad verta surizikuoti. Pirmas dalykas, kurį reikėjo išsiaiškinti, – kiek mums tai kainuos ir ar tos patalpos laisvos tam vakarui. Pas mus tuo metu savanoriavo Bobas, kuris patyliukais išsiaiškino, kad nuoma buvo tik už patarnavimus ir kad jie visai mielai mus įsileistų. Taigi galėjome judėti. Net nebalsavome dėl šio sprendimo, nes kai dalykai paaiškėja maldoje, o tai reiškia Dievo vedimą, telieka tik Juo sekti. Tačiau mes vis tiek susistatėme tam tikrą veikimo planą.

Judant pirmyn paaiškėjo, kad tenka dirbti su dviem projektais vienu metu. Logistiškai tai reiškė visos mūsų bažnyčios perkėlimą į kitą gatvės vietą vienam vakarui. Neatrodė, kad tai būtų labai lengva, bet dar sunkesnis dalykas buvo viešieji ryšiai: kaip reikės parapijiečiams paaiškinti ir juos įtikinti, kad ne tik jie ateitų, bet dar ir su džiaugsmu atsivestų savo draugus.

Susitikome su dviem svarbiausiais mūsų parapijos lyderiais. Prieš paprašydami juos mums padėti, paprašėme patarimo, ir jie mums jį davė. Juos nustebino ir pribloškė mūsų idėja, tad davėme jiems šiek tiek laiko tai ramiai apmąstyti. Kai jie grįžo, grįžo su užsidegimu ir noru mums padėti. *Tuomet* paprašėme, kad jie vadovautų mūsų pastangoms. Mitčas rūpintųsi logistika, o Ronis padėtų įtikinti žmones.

Savo ruožtu jie pasikvietė draugų ir subūrė savas komandas, kurios juos palaikė. Mūsų savanoriai taip pat palengva užsidegavo šia idėja ir mokė mus, kaip reiktų apie tai kalbėti su likusiais parapijos žmonėmis. Prieš paskelbdami šią žinią viešai mūsų bažnyčioje, užsitikinome, kad parapijos pastoracinė taryba, personalas ir savanorių vadovai tikrai supranta ir palaiko šią mintį.

Parapijos laikraščelyje klebono žodyje išdėstėme savo planą likus dviem mėnesiams iki Kalėdų. Galvojome, kad rašytinis formatas bus geriausias būdas, nes mintis labai nauja ir gali būti lengvai iškraipoma, jeigu skelbiama tik žodžiu. Žinojome, kad nemažai žmonių bus tikrai pasimetę, todėl norėjome, kad būtų kuo aiškiau viskas išdėstyta juodu ant balto.

Šis parašymas išprovokavo daug diskusijų apie tai, kas iš tiesų kasmet vykdavo per mūsų Kalėdines Mišias, ir kaip mūsų planas galėtų tai pakeisti. Buvo kalbama ir apie tai, kaip tai galėtų pasirodyti įdomu ir prieinama tiems, kurie nelanko bažnyčios.

Tuo pat metu paskelbėme ir kitą sprendimą, kuris buvo ne ką menkesnis. Nežadame duoti žmonėms *pasirinkimo* tarp bažnyčios ir stadiono. Turėsime tik vienas vienintele Kalėdų Mišias. Tai buvo labai sunkus sprendimas, bet žinojome, kad turime taip pasielgti, jeigu norime, kad mūsų naujas planas pavyktų.

Atsakas buvo didžiulis. Nuo atsargaus klausinėjimo iki atviro pykčio. Porą savaitių leidome žmonėms pagyventi su savo mintimis ir jausmais, o tada vieną savaitgalį po kiekvienų Mišių rodėme jiems video filmuką. Jame du mūsų savanoriai vaizdavo, kaip sunkiai jie bando pasistatyti automobilį Kalėdų išvakarėse prie bažnyčios, aišku, nelabai sėkmingai ir maloniai, o intarpuose kita savanorė vaizdžiai demonstravo, kaip jai nepatinka naujas planas, kad Mišios bus stadione ir kad nereikės muštis ir pyktis dėl automobilių pastatymo. Sunku pykti, kuomet juokiesi, o tas filmukas tikrai prajuokino žmones. Susilaukėme didelio pasisekimo ir laimėjome nemažai širdžių.

Žinoma, ne visi juokėsi. Vienas iš stambiausių mūsų parapijos rėmėjų aiškiai pasakė, kad jeigu vykdysime savo planą, jis nutrauks bet kokią savo paramą. Tuo metu jo parama siekė tą sumą, kuri, mūsų skaičiavimu, būtų kainavusi perkelti Mišias į stadioną. Taigi jo pareiškimas padvigubino mūsų kaštus. Jis galiausiai iš tiesų nutraukė savo paramą ir išėjo iš mūsų parapijos. Tai gąsdino. Taip pat susilaukėme skambučių, laiškų ir kitokių priekaištų, tačiau nusprendėme laikytis tvirtai iki galo.

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadieniai, šeštadieniai 12 val.

Pentadieniai 18 val. (nuo rugsėjo iki birželio mėn.)

Atlaidų 15-omis mėn. dienomis:

Lapkričio–balandžio mėnesiais 12 val.

Gegužės–spalio mėnesiais 10 ir 12 val.

Laidotuvių atveju (išskyrus pirmadienius) 12 val.

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadieniai 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Spalio 8 d. 14 val. – XXVII eilinis sekmadienis

Lapkričio 1 d. 14 val. – Visi šventieji ir Vėlinės

Gruodžio 3 d. 14 val. – I advento sekmadienis

Gruodžio 25 d. 12 val. – Kristaus gimimas (Kalėdos)

Krekenavos slaugos ligoninėje

Ketvirtadieniai sutartu laiku

2017 m. rugpjūtį pakrikštytieji

Krekenavos parapijoje

Armandas Gabrieliūs Rasimavičius

Aronas Jonas Jackus

Mija Marija Tveragaitė

Ugnius Jonas Lukoševičius

Augustas Stirbys

Vakarė Viktorija Kruzaitė

Upytės parapijoje

Urtė Marija Petronytė

Emilis Vytautas Antanas Petronis

Faustas Jonas Petronis

Veronika Melanija Butnorė

Gabija Morta Kirsnytė

Emilis Adas Babonas

Domantas Danielius Samas

Mantvidas Paulius Velykis

Armandas Norbertas Tavoras

2017 m. rugpjūtį susituokusieji

Krekenavos parapijoje

Cihan Keskin ir Ieva Vezbergaitė

Laurynas Eizinas ir Viktorija Kaspariūnaitė

Paulius Kačenauskas ir Kamilė Čekanauskytė

Vytautas Levinas ir Ieva Janonytė

Edgaras Karieta ir Joana Šatinskaitė

Arminas Kerpė ir Roberta Gasiūnaitė

Vadaktėlių parapijoje

Andrius Gončarovas ir Eglė Kačinskaitė

2017 m. rugpjūtį iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Ona Pikšrienė, 82 m.

Janina Bacevičienė, 77 m.

Antanas Kazlauskas, 79 m.

Upytės parapijoje

Viktoras Antanaitis, 84 m.

Albinas Lukoševičius, 73 m.

Prisiminkime
Juos maldose.

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. dr. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
tel. 8 620 20989

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

sąsk. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

Parapijos referentė ir buhalterė

Sonata Česevičienė, tel. 8 620 20989

Krekenavos vargonininkas

Arūnas Kotinskas, tel. 8 698 84657

Krekenavos parapijos ūkvedys

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Krekenavos bazilikos zakristijonas

Algirdas Pogužinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos parapijos religinio ugdymo vadovė

katechetė Svajonė Lapiniauskienė, tel. 8 615 53708

Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogužinskienė, tel. 8 611 88035

Krekenavos parapijos vaikų ir jaunimo veiklos

koordinatorius, Vadaktėlių bažnyčios zakristijonas

Kęstutis Lapiniauskas, tel. 8 622 10859

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo Rožinio būrelis

Gema Plėštytė, tel. 8 605 81765

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav.

tel. 8 616 39715

el. paštas: upytesparapija@gmail.com

sąsk. nr. LT607300010077097292

įm. kodas 191261858

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Ingrida Kazlauskaitė PAMI, tel. 8 616 39715

Upytės bažnyčios zakristijonas

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Upytės bažnyčios vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje – Kęstutis Lapiniauskas

Upytėje – Tadas Grybas

Nešti pas ligonius – Ramutė Valikonienė

Upytės bažnyčioje sielovados pagalbininkė budi
trečiadieniais ir ketvirtadieniais 15–17 val. ir
šeštadieniais 13–15 val. Kitu metu kreiptis telefonu.

Švenčiausiojo Sakramento adoracija
Bazilikoje pirmąjį mėn. sekmadienį ir
atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

Ateikite, pagarbinsime Viešpatį!

Marijos legionas renkasi šeštadieniais po 12 val.
šv. Mišių altarijos patalpose (Bažnyčios g. 11).

